

О. В. Ситниченко, студ. 4 курсу спеціальності
«Міжнародна інформація» Східноєвропейського
національного університету імені Лесі Українки
(Україна, м. Луцьк)

Науковий керівник: **С. В. Федонюк**, к. геог.н., доц. кафедри
міжнародної інформації СХУ ім.Лесі Українки

Перспективи інформаційної інтеграції України в аспекті реалізації угоди про асоціацію з ЄС

Роботу виконано на кафедрі міжнародної інформації СНУ ім. Лесі Українки

Мова йдеться про перспективи інформаційної інтеграції України в аспекті Угоди про асоціацію з ЄС, основною метою якого є дослідження інформаційної інтеграції України, сприяти поглибленню стосунків у всіх сферах, сприяти поглибленню стосунків та оновити спільні інституційні рамки співпраці України та ЄС.

Ключові слова: інтеграція, інформаційна інтеграція, перспектива .

***Sytnychenko O.V. Prospects for Ukraine's integration of information in terms of the implementation of the association agreement with the EU.** In the article we studied the perspective of information integration of Ukraine in the aspect of Agreement about an association with EU, the main aim is to research the information integration of Ukraine, to promote the relationships in all economic spheres and to improve them and also to renew the general institutional frames of cooperation of Ukraine and EU.*

Keywords: integration, information integration perspective.

Актуальність статті. На протязі всієї історії взаємовідносин України і ЄС вчені, науковці, політики намагались узагальнити всі норми, принципи, які діють між цими суб'єктами міжнародного права, надати їм характеристику, сформулювати їх ознаки. Тому не дивно, що питанням, які

стосуються моєї теми, присвячена значна кількість літератури. Глибина опрацювання питань, які пов'язані з відносинами України і Європейського союзу, вражає своєю масштабністю і різноманітністю. Значна кількість вчених-правознавців і юристів практиків висловлюють свої бачення правових засад даного співробітництва, вказують на їх недоліки та надають певні поради.

Метою статті є дослідження інформаційної інтеграції України в аспекті реалізації угоди про асоціацію з ЄС.

Україна після проголошення незалежності веде пошук власного місця в європейських інтеграційних процесах. Ключовим напрямом зовнішньої політики України визнано співпрацю з ЄС. Головним зовнішньополітичним пріоритетом України у середньостроковому вимірі визначено отримання статусу асоційованого члена ЄС. Ідея європейського вибору позитивно сприймається населенням України, євроінтеграційні прагнення України співпадають з необхідністю її модернізації і радикального реформування. Досягнення відповідності держави й українського суспільства копенгагенським критеріям членства в ЄС є головним довготерміновим завданням євроінтеграційного курсу.

Важливим досягненням на євроінтеграційному шляху України є формування договірно-правових і політичних засад співробітництва з ЄС. Базовим документами, які визначили правовий механізм двостороннього економічного, фінансового, соціального і культурного співробітництва, розвитку політичного діалогу, стали Основні напрями зовнішньої політики України, Угода про партнерство і співробітництво, План дій Україна-ЄС, Стратегія інтеграції України до ЄС та інші

не менш важливі нормативні акти (як з боку України, так і з боку ЄС).

За період незалежності в Україні були здійснені кроки в напрямку внутрішнього забезпечення євроінтеграційного процесу: визначені головні напрями діяльності органів виконавчої влади, які мають забезпечити її входження до європейського економічного, політичного, правового простору; розроблена поетапна стратегія просування України до членства в ЄС; визначені механізми організаційного, фінансового, правового, інформаційного забезпечення євроінтеграційної стратегії, зокрема, розпочато роботу по гармонізації законодавства України з нормами і стандартами ЄС.

Одночасно розвивається і економічне співробітництво України й країн-членів ЄС, Україна отримала з боку ЄС суттєву технічну допомогу. Водночас, фінансова допомога Україні з боку ЄС за багатьма відносними та навіть абсолютними показниками не відповідала потребам реформування її економіки, а за обсягом іноземних інвестицій Україна займала одні з останніх місць серед країн Центральної і Східної Європи. Залишалась загалом нестійкою і недостатньою для забезпечення прискореного входження в економічний простір ЄС і динаміка зовнішньої торгівлі України з країнами ЄС.

Напротязі останніх років відбувається процес осмислення концептуальних і тактичних прорахунків, допущених Україною на євроінтеграційному шляху. Ейфоричні настрої минулих років змінилися реалістичним усвідомленням того, що період адаптації України до політико-економічних вимог ЄС буде довготривалим процесом. Нерівномірний розвиток демократичних інституцій стану громадянського суспільства європейським стандартам, низький рівень економічного розвитку, ВВП і доходів на душу

населення, повільні темпи реформ, які до того ж були недостатньо скоординовані із завданнями європейської інтеграції, проблеми, пов'язані з імплементацією УПС тощо, суттєво віддалили перспективу не тільки повного, але й асоційованого членства України в ЄС. Лише проведення глибоких і рішучих реформ, послідовна демократизація суспільства можуть кардинально змінити цю негативну тенденцію і матеріалізувати гасло руху в Європу. Трампліном для майбутнього членства в ЄС може стати співробітництво у сфері зовнішньої політики й безпеки, юстиції і внутрішніх справ, а також у гуманітарній сфері.

На перспективи інтеграції в ЄС впливатиме процес подальшого розширення ЄС і його внутрішньої інституціональної реформи. Експерти прогнозують появу нових можливостей співробітництва України і ЄС у зв'язку з розширенням Євросоюзу, зокрема, зниження рівня тарифного захисту щодо українського експорту. Водночас, можна очікувати і негативного впливу розширення ЄС на такі сфери співробітництва України з нинішніми країнами-кандидатами, як торговельно-економічну, військово-технічну, транспортну, міграційну, гуманітарну, що пов'язано із змінами чинного в країнах-кандидатах регуляторного режиму в їхніх відносинах із Україною згідно з нормами, правилами і процедурами ЄС.

Отже процес співробітництва вимагає здійснення ситемних перетворень у державі і суспільстві, а також суттєве поглиблення і розширення практичного співробітництва між Україною і Європейським Союзом у всіх магістральних напрямках. Разом з тим, безальтернативність підтриманого українським суспільством європейського вибору є найважливішим внутрішньополітичним фактором інтенсифікації переговорного

процесу з ЄС та поглиблення інтеграційного співробітництва у визначених чинними домовленостями напрямках.

Джерела:

1. Державна структурно-інноваційна політика в Україні і вимоги Європейського Союзу // Нова парадигма. – 2002. – Вип. 27. – С. 118;

2. Європейський простір безпеки й інтеграційні зусилля України // Наукові записки ІПіЕНД НАН України - 2001. – Вип. 16. – С. 309;

3. Зовнішньоекономічна політика ЄС і інтеграція України до європейського політичного, економічного і правового простору // Наукові праці ДонДТУ. – 2001. – Вип. 26. – С. 135;

4. Конституція України // «Голос України», 1996 - № 31;

5. Корнієвський О.А. Європейський союз. Співробітництво між Україною та Європейським Союзом // Абетка української політики. Довідник. – К., 2002 - С.12;

6. Потехін О., Врадій О. Україна – ЄС: соціальний вимір [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.hdr.undp.org/hdr2006/statistics

7. Стратегія інтеграції України до ЄС, ухвалена указом Президента України № 615 від 11.06.1998 р. // «Урядовий кур'єр» 1998 - № 28;